

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16956/2023
22.11.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Град Бор, чији је пуномоћник Зоран Пејчић, адвокат из ..., против тужених Града Бора, кога заступа Градски правобранилац Града Бора и „Serbia Zijin Copper“ д.о.о. Бор, чији је пуномоћник Александар Јокић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3422/21 од 10.02.2023. године, у седници одржаној дана 22.11.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3422/21 од 10.02.2023. године у делу којим је одбијен тужбени захтев и одлучено о парничних трошковима.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог „Serbia Zijin Copper“ д.о.о. Бор за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3422/21 од 10.02.2023. године, на основу одржане расправе, укинута је пресуда Вишег суда у Зајечару П 26/20 од 19.08.2021. године и пресуђено тако што је тужени „Serbia Zijin Copper“ д.о.о. Бор, обавезан да тужиоцу, солидарно са туженим Градом Бором, а по правноснажној пресуди Вишег суда у Зајечару П 445/18 од 26.06.2020. године, на име накнаде штете за уништену дрвну масу на катастарским парцелама бр. ..., .., .., .. и .., на месту званом „ББ“ у КО ..., исплати износ од 61.939,00 динара, на име дозволе за прикључак на водоводну и канализациону мрежу износ од 175.000,00 динара и на име израде пројектне документације од стране „Дрвозан Бор“ износ од 117.000,00 динара, све укупно 354.439,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.08.2021. године до исплате; тужени обавезани да тужиоцу солидарно исплате на име трошкова припреме терена износ од 600.000,00 динара и на име накнаде штете на наведеним катастарским парцелама износ од 1.062.006,00 динара, укупно 1.662.006,00 динара са

законском затезном каматом почев од 19.08.2021. године до исплате; одбијен тужбени захтев за накнаду штете на наведеним парцелама преко досуђеног износа од 1.062.006,00 динара до траженог износа од 6.018.578,00 динара и захтев за исплату накнаде за извршене услуге од стране геометра у износу од 299.000,00 динара; обавезани тужени да тужиоцу исплате на име трошкова поступка износ од 345.594,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у делу којим је тужбени захтев одбијен и одлучено о парничним трошковима, тужилац је благовремено изјавио ревизију из разлога предвиђених у члану 407. ставу 1. тачкама 3. и 4. и ставу 2. ЗПП.

Тужени „Serbia Zijin Copper“ д.о.о. Бор је поднео одговор на ревизију.

Ревизија је дозвољена по одредби члана 403. став 2. тачка 3. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ бр. 72/11 ... 10/23), па је Врховни суд испитао другостепену пресуду у побијаном делу у смислу члана 408. ЗПП и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, нити је пред другостепеним судом учињена нека од релативно битних повреда одредаба парничног поступка која би утицала на законитост и правилност побијане пресуде. Другостепени суд је у складу са чланом 231. ЗПП утврдио све релевантне чињенице, те на тако утврђено чињенично стање правилно применио материјално право.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био власник катастарске парцеле број .. површине 1 ха 46 а 50 м², шума 5. класе, у КО ... . Тужилац је извршио деобу и парцелацију ове непокретности у сврху продаје плацева, али није извршио пренамену земљишта, тако да се оно и даље води у јавној књизи као шума 5. класе. Спорне парцеле, означене у изреци побијане пресуде, настале су наведеном деобом. У сврху развијања туризма поред Борског језера, Општина Бор је дуж целе парцеле тужиоца предвидела изградњу пешачке и бицикличке стазе, па је 2016. године ангажовала друготужено привредно друштво, које је извело грађевинске радове на изградњи наведене стазе. Радови су изведени без пројекта и надзора, а након њиховог окончања дошло је до денивелације терена и обрушавања земљишта на спорне парцеле тужиоца. За случај да се изграђена стаза уреди, свака парцела би имала излаз на јавну површину и испуњавала би услове за издавање грађевинских дозвола. Пре извођења радова на изградњи бицикличке и пешачке стазе вредност 1м² спорних парцела била је 20 евра, а након изведених радова 17 евра, која разлика за укупну површину ових парцела од 30 а 11 м² износи 1.062.006,00 динара.

Одлуку о неоснованости захтева за накнаду штете преко умањења тржишне вредности парцела тужиоца од 1.062.006,00 динара до укупне тржишне вредности ових парцела од 6.018.578,00 динара, другостепени суд заснива на одредбама члана 154. став 1. и 207. Закона о облигационим односима. По становишту другостепеног суда, тужиоцу припада новчани износ у висини умањења тржишне вредности парцела у односу на стање које је постојало пре извођења грађевинских радова, али не и спорни износ који он може остварити на тржишту њиховом продајом. Захтев за исплату износа од 299.000,00 динара, који је постављен на име учињеног издатака израде скице за

парцелацију од стране „Геопремера“ Бор, одбијен је из разлога што тужилац није пружио доказе да је такав издатак имао.

Разлоге на којима је другостепени суд засновао пресуду у целости прихвата и Врховни суд.

Чињенично је утврђено да је пре извођења грађевинских радова на изградњи пешачке и бицикличке стазе вредност 1м² земљишта тужиоца на тржишту износила 20 евра, што је потврђено ревизијским наводом да се у овој зони тржишна цена земљишта сада креће 2.000 евра по ару (100 м²). Чињенично је разјашњено да је тужилац, као власник извршио парцелацију своје првобитне парцеле површине 1 ха 46 а 50 м², али не и да је извршио пренамену шумског земљишта у грађевинско, односно да су парцеле које је он формирао испуњавале услове за грађевинске парцеле, са приступом јавној површини. Након изградње стазе и обрушавања терена тржишна вредност парцела је 17 евра по 1 м². Тужилац није пружио доказе да према садашњем стању непокретности оне имају неку другу, а не тржишну вредност коју је суд утврдио на основу налаза вештака.

Правилно је одбијен и део захтева за накнаду штете у износу од 299.000,00 динара, који је тужилац поставио са наводом да је овај износ издвојио за израду скице за парцелацију, пошто доказе на ову тврдњу није пружио.

Врховни суд у свему подржава и разлоге другостепеног суда за одлуку о трошковима поступка, који су тужиоцу признати сразмерно успеху у спору према одредбама чланова 165. став 2, 153. став 2. и 154. ЗПП.

Наводи одговора на ревизију нису били потребни за одлуку овог суда, па је одбијен захтев друготуженог за накнаду трошкова ревизијског поступка на основу члана 165. став 1. и 154. ЗПП.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 414. став 1. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**